Bewustzijn in Beweging

Waarom schrijf ik over Viktor Schauberger?
Omdat Viktor Schauberger een eigenzinnige blik had op het leven,
een blik die samengevat kan worden als: *vorm in beweging*.

Wat is beweging?
Beweging is een dans tussen polariteiten, tussen man en vrouw.
Tussen *in* en *uit*, *op* en *neer*, *heen* en *weer*.

Waarom beweegt iets?
Omdat alles wat beweegt, verlangt naar evenwicht.
Een evenwicht dat voortdurend verschuift, als het getij.

En wat is vorm?
Vorm is een herkenbaar patroon in die beweging.
En wat is de functie van vorm?
Volgens Viktor Schauberger: als weerstand voor de beweging om zich tegen af te zetten.

Als soort spiegel, die het leven naar zichzelf laat terugkeren.
Of u mag zeggen: om dát wat beweegt, in beweging te houden.

Kortom: *vorm* is als *weerstand* aanwezig in *beweging*.

Dát benadrukt het belang van vorm als het aankomt op natuurlijke cycli,
als het aankomt op de voortbeweging van leven.

Want leven is niets anders dan beweging,
beweging niets anders dan verandering in dansende patronen en,
verandering niets anders dán leven.

Waarom schrijf ik over Alan Watts?

Net als Viktor Schauberger had Alan Watts een diep inzicht over de werkelijkheid.
Daar waar Schauberger sprak over beweging, sprak Watts over bewustzijn.

Máár, bewustzijn ís beweging.

En als beweging zich toont via vorm,
ervaart bewustzijn zichzelf dan óók via vorm?

In zekere zin wel.
Watts beschreef ervaring als *contrast* in *bewustzijn*:
je kunt slechts iets ervaren doordat het verschilt van iets anders.

Zwart bestaat alleen omdat wit bestaat.
Hier bestaat slechts in relatie tot daar.
Het idee van *ik* impliceert het bestaan van een *jij*.

Daar waar beweging zichtbaar wordt door de *spiegel van vorm*,
zó ervaart de stroom van bewustzijn zichzelf door de *spiegel van contrast*.

Schauberger liet zien hoe beweging zichzelf *voortplant* via vorm,
en Watts liet horen hoe bewustzijn zichzelf herkent in dat *stromingsproces*.

In wezen spraken Schauberger en Watts over één en dezelfde waarheid,
elk in hun eigen taal, maar wijzend naar dezelfde bron.

Bewustzijn is de *stroom*, *ervaring* haar *vorm*,
en in hun samenspel onthult zich wat we werkelijk zijn:
geen toeschouwers van het leven, maar het leven zelf.

Beide toonden dat leven geen afzonderlijk fenomeen is,
maar een voortdurende ademhaling van vorm en ervaring:
één pulserende stroom waarin alles zichzelf hervindt.

Alles wat dat leven van ons vraagt is om het te léven:
Om de beweging te laten stromen, zonder haar te beheersen.
Om het bewustzijn te laten ervaren, zonder haar te classificeren.

Als u wilt ervaren hoe de inzichten van Schauberger en Watts samenvloeien tot één adem,
nodig ik u uit mijn verhaal te lezen: ***Univers ~ Corpus Naturalis.***

Een verhaal waarin bewegingsvorm én bewustzijnservaring elkaar herkennen als één beweging,
een herinnering aan het ritme dat alles samenweeft, en dat u zelf bént.

Met hartelijke groet,
Niels Taam. 9-11-2025